

Valtuustoaloite - Selvitys Snow Sport Academy -valmentajien työvälinekäytännöstä ja työntekijöiden yhdenvertaisesta kohtelusta

Kvalt 24.02.2026 § 27

Valtuutettu Laura Peippo jätti yhteensä yhdentoista (11) valtuutetun/varavaltuutetun puolesta seuraavan sisältöisen valtuustoaloitteen:

”VALTUUSTOALOITE

Selvitys Snow Sport Academy -valmentajien työvälinekäytännöstä ja työntekijöiden yhdenvertaisesta kohtelusta

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Kittilän kunta laatii selvityksen Snow Sport Academy -toiminnassa työskentelevien valmentajien työvälinekäytännöstä sekä arvioi käytännön lainmukaisuuden ja yhdenvertaisuuden suhteessa muihin kunnan työntekijöihin.

Kittilässä toimii Snow Sport Academy, johon kuuluvat freeski-, alppi- ja monitaitolinjat. Näiden linjojen valmentajat käyttävät työssään omia laskettelu- ja lumiturvallisuusvälineitään. Kunta ei hanki välineitä työnantajan puolesta eikä korvaa niiden kustannuksia.

Kyseiset välineet ovat työn suorittamisen kannalta välttämättömiä. Lisäksi osa välineistä on suoraan työturvallisuuteen liittyviä. Erityisesti vapaalaskussa käytettävä lumiturvallisuusvarustus, kuten lumivyörylähetin, sondi, lapio sekä paukkureppu (ilmatäytteinen lumivyöryreppu), on turvallisuuskysymys sekä valmentajalle että oppilaille.

Työvälineiden kuluminen on työperäistä, ja niiden hankinta- ja ylläpitokustannukset ovat merkittäviä. On perusteltua arvioida, tulisiko työvälineiden kustannusten korvaamisen olla suhteutettu työn vaativuuteen ja siihen, millaisia välineitä työn turvallinen ja asianmukainen toteuttaminen edellyttää.

Työnantajalla on velvollisuus huolehtia työn tekemiseen tarvittavista välineistä sekä työntekijöiden yhdenvertaisesta kohtelusta. Nykyinen käytäntö herättää kysymyksen siitä, poikkeaaako Snow Sport Academy -valmentajien asema muista kunnan työntekijäryhmistä työvälineiden osalta.

Esitämme, että Kittilän kunta selvittää:

- 1. Millä perusteella valmentajien työvälineet on jätetty työntekijöiden omalle vastuulle.*
- 2. Onko käytäntö yhdenmukainen kunnan muiden työntekijäryhmien työvälinekäytäntöjen kanssa.*
- 3. Täyttääkö nykyinen käytäntö työnantajan velvollisuudet työturvallisuuden ja yhdenvertaisen kohtelun osalta.*
- 4. Tulisiko työvälineiden kustannusten korvaaminen suhteuttaa työn vaativuuteen ja työssä edellytettäviin turvallisuusvaatimuksiin.*
- 5. Mitkä ovat taloudelliset ja toiminnalliset vaihtoehdot välineiden hankkimiseksi tai kustannusten korvaamiseksi työntekijöille.*

Kittilässä 24.2.2026”

Päätös Valtuuston puheenjohtaja Marita Toivanen totesi, että liitetään pöytäkirjaan ja lähetetään kunnanhallitukselle valmisteltavaksi.

Khall 24.03.2026 § 104

Valmistelija Kunnanjohtaja Timo Kurula, puh. 040 595 7597

Kunnanvaltuuston kokouksessa 24.2.2026 päätteeksi § 27 jätettiin aloiteena pyyntö selvityksestä koskien Levi Snow Sport Academyn valmentajien työvälineistöä ja yhdenvertaista kohtelua.

Aloitteen luonne huomioon ottaen aloitteen käsittely siirretään valmistelua varten sivistystoimelle ja hallintotoimelle.

Esittelijä Kunnanjohtaja Kurula Timo

Päätösehdotus Aloite lähetetään jatkovalmisteltavaksi sivistystoimeen ja hallintotoimeen vastuushenkilöinä sivistystoimenjohtaja ja kunnanjohtaja.

Päätös Esitys hyväksyttiin.

Khall 11.08.2026 § 254
110/01.00.00/2026

Valmistelija Minna Vesterinen henkilöstöasiantuntija

1. Millä perusteella valmentajien työvälineet on jätetty työntekijöiden omalle vastuulle.

Valmennus- ja opetuslalla on yleinen käytäntö, että valmentajat ja opettajat hankkivat itse omat työssään käyttämänsä varusteet.

KVTESin mukaan työnantajalla on velvollisuus hankkia ja huoltaa varusteita vain, jos se on velvoittanut työntekijän käyttämään tietynmallista virka- tai työpukua tai määriteltä suojavaatetusta. Valmentajien ja liikunnanopettajien käyttämät hiihto- ja urheiluvarusteet katsotaan usein varusteiksi, joilla on huomattava yksityiskäyttöarvo. KVTES:n mukaan, jos työntekijän menot ovat osaksi hänen yksityisiä menojaan, kustannukset voidaan jakaa tai jättää työntekijän vastuulle.

Perusteluna on, että varusteet eivät ole työnantajan määräämä yhtenäinen työpuku, vaan tehtävän hoitamisessa käytetään harrastusvälineisiin rinnastettavia varusteita.

2. Onko käytäntö yhdenmukainen kunnan muiden työntekijäryhmien työvälinekäytäntöjen kanssa.

Kittilän kunnan käytäntö on linjassa yleisten kunnallisten sopimusmääräysten ja tasapuolisen kohtelun kanssa. Koska kunta ei hanki liikunnanopettajille (OVTES) hiihtovarusteita, käytäntö on yhdenmukainen vastaavissa tehtävissä toimivien muiden työntekijäryhmien kanssa.

KVTESin mukaan työvälineiden hankintavastuu määräytyy sen mukaan, onko kyseessä työnantajan määräämä pakollinen suojavaruste vai

työntekijän ammatinharjoittamiseen liittyvä väline, jolla on myös yksityiskäyttöarvoa. Koska vastaavaa etua ei ole muillakaan opetustehtävissä toimivilla, nykyinen käytäntö on perusteltu.

3. Täyttääkö nykyinen käytäntö työnantajan velvollisuudet työturvallisuuden ja yhdenvertaisen kohtelun osalta.

Työturvallisuus: Työnantajan on hankittava ja annettava työntekijän käyttöön henkilönsuojaimet ja apuvälineet, jos tapaturman tai sairastumisen vaaraa ei voida muuten välttää.

Jos valmennustyö vaatii erityisiä suojavaarusteita (esim. kypärä tai turvaliivi), työnantajan on vastattava niistä. Tavalliset urheiluvarusteet eivät täytä suojainten määritelmää.

- Yhdenvertaisuus: Määräaikaista tai osa-aikaista tai eri ammattiryhmiä ei kohdella epäedullisemmin.
- Jos käytäntö on sama kaikille valmentajille ja opettajille palvelussuhteen laadusta riippumatta, yhdenvertaisuus toteutuu.

4. Tulisiko työvälineiden kustannusten korvaaminen suhteuttaa työn vaativuuteen ja työssä edellytettäviin turvallisuusvaatimuksiin.

Kunta-alan yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukaan työssä vaadittu osaaminen ja vastuu (osva) huomioidaan ensisijaisesti palkkauksessa, ei työvälineiden korvaamisessa. Tehtävän edellyttämä osaaminen ja vastuu vaikuttavat palkkaryhmään sijoittumiseen ja osva-tason määräytymiseen.

Mikäli työvälineiden käyttö aiheuttaa työntekijälle välittömiä lisäkustannuksia, ne huomioidaan osittain matkakustannusten korvauksissa (esim. raskaiden koneiden tai varusteiden kuljetus).

Levi Snow Sport Academyn valmentajien pätevyysvaatimuksena on ammatillinen tutkinto ja palkkataso on korkealla tasolla (valmentajien alin 3249,63 €/ka 3 544,20 €), kun sitä verrataan ylempää korkeakoulututkintoa edellyttävään liikunnanopettajan viran palkkaan (3251,66 €).

5. Mitkä ovat taloudelliset ja toiminnalliset vaihtoehdot välineiden hankkimiseksi tai kustannusten korvaamiseksi työntekijöille.

Työntekijällä on oikeus vähentää viran tai työn hoitamisesta aiheutuneet välttämättömät kustannukset verotuksessa tulonhankkimisvähennyksenä 750 € ylittävältä osalta. Tulonhankkimisvähennys pienentää verotettavaa tuloa. Vähennyskelpoisia ovat välineiden hankinta-, huolto- ja korjausmenot. Jos työvälineen vähennyskelpoinen hankintahinta on enintään 1 200 euroa, sen katsotaan yleensä kuluvan loppuun enintään kolmessa vuodessa, jolloin koko hankintameno voidaan vähentää verotuksessa kerralla. Jos taas esineen todennäköinen käyttöikä on yli kolme vuotta, hankintameno vähennetään esinekohtaisina poistoina.

Tämä on yleinen vakiintunut tapa hallita työstä aiheutuvia kustannuksia tilanteissa, joissa työnantaja ei tarjoa työvälineitä, joita voidaan käyttää myös vapaa-ajalla. Muut alan oppilaitokset ohjeistavat samoissa tehtävissä toimivia vastaavalla tavalla.

Muut toiminnalliset vaihtoehdot:

1. Työnantajan suorahankinta: Työnantaja voi päättää hankkia välineet omistukseensa ja antaa ne työntekijöiden käyttöön. Tällöin työnantaja vastaa hankinnasta ja huollosta ja ulottaa saman käytännön myös muihin vastaavissa työtehtävissä oleviin. Hankinnan arvo olisi niin korkea, että se edellyttäisi julkista kilpailutusta. Valmentajat ovat yhtä lukuun ottamatta määräaikaista, joten tämä ei ole varteenotettava vaihtoehto.

2. Yhteiskäyttövälineet: Sen sijaan, että jokaiselle valmentajalle hankittaisiin omat varusteet, kunta voisi tarjota yhteiskäyttöisiä urheiluvälineitä, joita useat työntekijät voivat käyttää työtehtävissään. Valmentajat tarvitsevat varusteita eri käyttöä varten omilla henkilökohtaisilla ominaisuuksillaan, joten tämäkään ei ole sopiva ratkaisu.

3. Välinepankki tai leasing-sopimukset: Kunta voisi perustaa välinepankin, josta työntekijät noutavat tarvitsemansa varusteet, tai solmia leasing-sopimuksia erikoisvälineistä.

4. Hankintatuki tai alennussopimukset: Työnantaja voi neuvotella paikallisten urheiluliikkeiden kanssa alennuksia työntekijöilleen tai osallistua osittain työntekijän itse hankkimien varusteiden kustannuksiin, jos niitä käytetään pääasiassa työssä. Levi-passi on jo olemassa.

Yhteenveto

Kittilän kunnan nykyinen käytäntö on yleisten kunnallisten sopimusmääräysten mukainen ja turvaa henkilöstön tasapuolisen kohtelun edellä mainituin perustein. Työvälineiden hankintavastuu määräytyy sen mukaan, onko kyseessä työnantajan määräämä pakollinen virkapuku tai lainsäädännön edellyttämä suojavaruste vai työntekijän ammatinharjoittamiseen liittyvä väline.

Urheiluvälineillä on merkittävä yksityiskäyttöarvo, eikä niiden hankkiminen työnantajan kustannuksella kuulu kunnan velvollisuuksiin. Vastaavaa etua ei myöskään myönnetä muissa opetus- tai valmennustehtävissä toimiville henkilöstöryhmille. Näin ollen nykyinen käytäntö on perusteltu ja yhdenvertaisen kohtelun näkökulmasta tarkoituksenmukainen.

Esittelijä	Kunnanjohtaja Kurula Timo
Päätösehdotus	Kunnanhallitus päättää hyväksyä esittelytekstissä esille tuodun vastauksena aloitteeseen. Kunnanhallitus päättää esittää Kittilän kunnanvaltuustolle, että se merkitsee annetun vastauksen tiedoksi aloitteeseen ja, että aloite todetaan loppuunkäsittellyksi.
Päätös	Päätökseksi tuli kunnanjohtajan esitys.